

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619204271
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7619204271.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v spore žalobkyne: Q.. Q. Q., K.. X. XX. XXXX, I. O. Š. XXXX/XX, XXX XX F.H., právne zastúpená Q.. Q. Č., U. W. W. J. XX, XXX XX W.W. K. B., proti žalovanej: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00151866, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie úrokov z omeškania:

- zo sumy 1 000 eur,
- zo sumy 301,26 eur za obdobie od 7. 6. 2019 do 11. 6. 2019, zastavuje.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1 301,26 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy:

- 173,73 eur od 17. 7. 2019 až do zaplatenia,
 - 128,13 eur od 12. 11. 2019 až do zaplatenia,
- všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalobkyni sa priznáva plná náhrada trov konania.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Spišská Nová Ves žalobu, ktorou sa dožadovala zaplatenia žalovanej sumy 1.301,26 eur s prísl.. Uviedla, že v jej neprospech boli vydané nezákonné rozhodnutia a to rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Gelnica z 15. 7. 2015, následne Krajského dopravného inšpektorátu Košice zo dňa 22. 9. 2015, ktoré bolo zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. 11. 2017 v rámci správneho súdneho konania iniciovaného žalobkyňou. Následne bolo vydané nové rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Košice zo dňa 1. 2. 2018, ktorým bola prakticky udelená rovnaká sankcia žalobkyni ako v predošlých rozhodnutiach a rovnako bola uznaná za vinnú z priestupku. Toto rozhodnutie bolo definitívne zmenené rozhodnutím ministerky vnútra SR, a to opätovne až na základe rozkladu podaného žalobkyňou a v tomto rozhodnutí ministerky vnútra SR je uvedené, že správny orgán nepostupoval správne, nesprávne vec zhodnotil, konal arbitrárne, a preto ho mení tak, že neuznáva žalobkyňu za vinnú z priestupku. Nezákonnosť rozhodnutí vidí žalobkyňa tak ako v odôvodnení rozsudku Najvyššieho súdu SR, kde je uvádzané, že rozhodnutie, či

už Okresného dopravného inšpektorátu Gelnica, alebo Krajského dopravného inšpektorátu Košice je arbitrárne a správny orgán nesprávne právne posúdil konanie žalobkyne, že ide o dopravnú nehodu a v rovnakom duchu sa nesie aj rozhodnutie ministerky vnútra SR. Čo sa týka náhrady škody, ktorá bola spôsobená žalobkyňou tým, že musela uhrádzať trovy právneho zastupovania v správnom konaní, pretože po celý čas sa jedná o správne konanie. Tieto trovy jej boli vyúčtované v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a tieto trovy boli v konečnom dôsledku aj uhradené.

2. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy požadovanej vo výške 1.000 eur, túto žalobkyňa požaduje z dôvodu toho, že došlo k zásahu do jej osobného a rodinného života, a to jednak aj samotným správnym konaním, ktorého dĺžkou a spôsobom, akým sa správne orgány vysporiadali s jej námietkami - t. j., že ich opakovane ignorovali resp. posudzovali, nie aj v súlade so zákonom, ale jednak najmä tým, že výsledný efekt rozhodnutia Krajského dopravného inšpektorátu Košice z 1. 2. 2018 bolo to, že došlo k zadržaniu vodičského oprávnenia a žalobkyňa nemohla užívať motorové vozidlo tak, dovtedy. Žalobkyňa je zamestnaná na ÚPSVaR v Gelnici s možnosťou pohyblivého pracovného času a aj z tohto titulu pred zadržaním vodičského oprávnenia vykonávala väčšiu časť bežných i osobných a rodinných potrieb, či už nákupov, návštev u lekára, odvozov dcér či už do školy, alebo potom do športového klubu v rámci výkonu športovej aktivity dcéry - ľadového hokeja v Gelnici a Spišskej Novej Vsi, keďže jedna z jej dcér je klubovou hráčkou HK Gelnica. V čase zadržania vodičského oprávnenia dochádzala dcéra do Spišskej Novej Vsi na hosťovanie do tunajšieho hokejového klubu, keďže taká bola dohoda klubov vzhľadom k tomu, že v HK Gelnica prerástla do kvality, tak hrala aj za HK Spišská Nová Ves. Druhá z dcér je ťažko zdravotne postihnutá, žalobkyňa jej zabezpečovala opakované návštevy u lekárov v rámci jej potrieb. Manžel žalobkyne pracuje aj pracoval na colnom úrade v Košiciach, kde mal 12 hodinové zmeny aj cez víkendy a vlastne ten dopad zadržania vodičského preukazu bol taký, že musel prevziať časť týchto povinností na úkor svojich pracovných povinností a riešiť to náhradou v zamestnaní. Samotná žalobkyňa časť týchto funkcií bežnej rodiny vykonávala po zadržaní vodičského oprávnenia, či už tým, že navštevovala obchod, alebo kultúrne podujatia na pešo alebo vlakom, a teda ten dopad bol taký, že to úplne narušilo doterajší spôsob života žalobkyne a jej rodiny. Žalobkyňa mala za to, že ňou požadované primerané zadosťučinenie a náhrada nemajetkovej ujmy plne korešponduje so samotným správnym konaním, nezákonnými rozhodnutiami správnych orgánov a dopadom týchto nezákonných rozhodnutí na život žalobkyne. Úrok z omeškania žalobkyňa žiadala priznať vo výške 5 % odo dňa 12. 6. 2019 a to zo sumy 301,26 eur od 12.6.2019 ako deň nasledujúci po uplynutí 6 mesačnej lehoty na prerokovanie nároku na náhradu škody, keďže žiadosť na prerokovanie bola prijatá žalobcom dňa 11.12.2018. Sumu 193,73 eur žalobkyňa poukázala svojmu právnenému zástupcovi dňa 13.10.2016 a sumu 128,13 eur mu poukázala dňa 11. 11. 2019 (v spise na č. l. 108-110).

3. K žalobe žalobkyňa priložila listiny:

- Rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Gelnici Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, č. ORPZ-SN-ODI3-3/2015-GL-P zo dňa 15.07.2015,
- Rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRPZ-KE-KDI2-14/2018-P zo dňa 01. 02. 2018,
- Žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 09.11.2018 spolu s podacím lístkom zo dňa 06.12.2018,
- Rozhodnutia Ministerky vnútra Slovenskej republiky v rámci rozkladu v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo dňa 17.08.2018, sp. zn.: KMOLVS-37/2018/RK,
- Rozhodnutia Prezídia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky mimo odvolacieho konania zo dňa 23.03.2018, sp. zn.: PPZ-ODP1 -67-006/2018-OE,
- Rozhodnutia o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Gelnici Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, č. ORPZ- SN-ODI3 -3/2015 -GLP zo dňa 12.09.2018,
- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Asan/3/2016 z 30. novembra 2017,
- Vyjadrenie žalobkyne adresované Prezidiu Policajného zboru k začatiu mimo odvolacieho konania zo dňa 07.03.2018,
- Rozklad zo dňa 18.04.2018 proti Rozhodnutiu MV SR, PPZ sp. zn. PPZ-ODP1-67-006/2018-OE zo dňa 23.03.2018,
- Potvrdenie o ťažkom zdravotnom postihnutí dcéry žalobkyne zo dňa 09.05.2014.

4. Pred začatím pojednávania zobrala svoju žalobu späť pokiaľ sa týka úrokov z omeškania zo sumy 1000 eur ako uplatnenej nemajetkovej ujmy a tiež úrokov z omeškania zo sumy 301,26 eur za obdobie od 7.6.2019 do 11.6.2019 späť, pričom späťvzatie úrokov z omeškania za vymedzené časové obdobie sa týka len sumy 301,26 eur.

5. V zmysle § 144 a nasl. C.s.p. súd konanie v tejto časti zastavil.

6. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a uviedla, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva. Na to, aby mohla byť žaloba úspešná na súde je potrebné, aby boli splnené všetky 3 hmotnoprávne predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v zmysle zákona 514/2003 Z. z.. Prvá podmienka, t. j. existencia protiprávneho úkonu v tomto prípade nezákonného rozhodnutia je splnená. Žalovaný však zastáva názor, že žalobou nárokovaná skutočná škoda vo výške 301,26 eur je neopodstatnený nárok, nakoľko nezákonné rozhodnutia boli vydané v správnom konaní v zmysle Správneho poriadku, ktorý umožňuje účastníkom konania využiť služby advokáta s tým, že toto právne zastúpenie a náklady s ním spojené si hradí sám v zmysle § 31 Správneho poriadku. Ohľadom nemajetkovej ujmy, teda ujmy, ktorá by mala nastať v morálnej resp. nemateriálnej sfére žalobcu, tak musí ísť o zásah do práv fyzickej osoby, ktorý v značnej miere a nie len v miere bežnej znižuje jej dôstojnosť alebo vážnosť. V tomto prípade sa o takomto následku hovoriť nedá. K závažnej ujme podľa názoru žalovaného nedošlo. Preto žalovaný zastáva názor, že samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami, a preto navrhol súdu žalobu zamietnuť.

7. K vyjadreniu priložila žalovaná nasledovné listiny:

- Oznámenie zo dňa 14.1.2019 k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody,
- Žiadosť Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 5.12.2018 adresovaná Okresnému dopravnému inšpektorátu Gelnica o zaslanie priestupkového spisu žalobkyne a j s doručenkou,
- Mailová správa od vedúceho Okresného dopravného inšpektorátu Gelnica adresovaná žalobkyňi zo dňa 23.1.2019,
- Odpoveď žalovaného zo dňa 1.7.2019 na žiadosť žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

8. Všetky listiny nachádzajúce sa v spise boli stranám doručené.

9. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že:

10. Rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Gelnici Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, č. ORPZ-SN-ODI3-3/2015-GL-P zo dňa 15.07.2015 bola žalobkyňa uznaná za vinnú zo spáchania dopravného priestupku dňa 11.12.2014, za čo jej bola uložená pokuta vo výške 300 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

11. Následne Rozhodnutím Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRPZ-KE-KDI2-14/2018-P zo dňa 01. 02. 2018 bolo odvolanie žalobkyne voči vyššie uvedenému rozhodnutiu o priestupku zamietnuté.

12. Žalobkyňa sa následne v rámci správneho súdnictva obrátila na Krajský súd Košice a následne aj na Najvyšší súd SR, ktorý rozsudkom č.k. 5Asan/3/2016 zo dňa 30.11.2017 zmenil rozhodnutie prvoinštančného Krajského súdu Košice č.k. 6S/118/2015 zo dňa 30.6.2016 tak, že vyššie uvedené rozhodnutie Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

13. Rozhodnutím Prezídia Policajného zboru mimo odvolacieho konania sp. zn.: PPZ-ODP1-67-006/2018-OE zo dňa 23.3.2018 bola sankcia z pôvodného priestupkového rozhodnutia vypustená, nakoľko sa upustilo od jej uloženia. Toto rozhodnutie však bolo zmenené rozhodnutím Ministerky vnútra Slovenskej republiky v rámci rozkladu v konaní o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zo dňa 17.08.2018, sp. zn.: KMOLVS-37/2018/RK a to tak, že bolo zrušené pôvodné priestupkové rozhodnutie ako aj rozhodnutie o zamietnutí odvolania.

14. Novým rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Gelnici Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi, č. ORPZ- SN-ODI3 -3/2015 -GLP zo dňa 12.09.2018 bolo nakoniec pôvodné konanie o priestupku zastavené, nakoľko bolo konštatované, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom.

15. Z potvrdení o zrealizovaní bankovej transakcie nachádzajúcich sa na č.l. 109 a 110 súdneho spisu má súd za preukázané, že dňa 13.10.2016 žalobkyňa uhradila svojmu právnenému zástupcovi sumu 173,73 € a dňa 11.11.2019 sumu 128,13 €

16. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 9.5.2014 (č.l. 52 spisu) o opätovnom posúdení zdravotného stavu maloletej I. W. (dcéry žalobkyne z prvého manželstva - pozn.) mal súd za preukázané, že žalobkyňa sa stará o ťažko zdravotne postihnutú dcéru s funkčnou poruchou 50%, kvôli čomu jej bol priznaný finančný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov.

17. Z potvrdenia Hokejového klubu Slovan Gelnica zo dňa 5.11.2019 (č.l. 113 spisu) má súd za preukázané, že dcéra žalobkyne - J. Q.Y. Q. bol v sezóne 2017/2018 a 2018/2019 hosťujúcim hráčom HK Spišská Nová Ves, pričom sa pravidelne zúčastňovala tréningov konaných na Zimnom Štadióne Spišská Nová Ves a zápasov v rámci východného Slovenska.

18. Súd vypočul ako svedka manžela žalobkyne - O. Q.. Tento vo svojej výpovedi uviedol, že po dobu čo mala manželka zadržaný vodičský preukaz bol nútený vykonávať všetky úkony, ktoré predtým vykonávala manželka v čase držby vodičského preukazu, práve on. Išlo, okrem iného, o zabezpečovanie nákupov a vozenie dcér, buď na ich záujmové aktivity, alebo k lekárovi. Tým pádom musel obmedziť prácu, pretože musel napr. maloletú dcéru Lauru odviezť na zápas, kvôli čomu bol nútený odísť z práce a vziať si dovolenku a tým potom prišiel o príplatky. Pracuje v nepretržitej prevádzke ako colník, a keď pracuje cez víkendy a štátne sviatky, tak dostáva príplatky. Čo sa týka zdravotne postihnutého dieťaťa, tak ide o dieťa z prvého manželstva žalobkyne a bolo potrebné ísť s ňou k lekárovi, preto si musel znova brať voľno v práci a ísť s ňou on, v dôsledku čoho zasa prišiel o príplatok, ktorý by mu na výslednom plate spravil podstatnú časť navyše. V dôsledku zadržania vodičského oprávnenia žalobkyne teda utrpel aj ich rodinný rozpočet. Napr. za sobotu to v dôsledku straty na príplatkoch činilo 80 eur. Manželka pred zadržaním vodičského oprávnenia osobné vozidlo používala na vozenie staršej aj mladšej dcéry. Staršia dcéra je zdravotne ťažko postihnutá, a manželka s ňou chodila na odborné vyšetrenia k lekárom, ktorí v mieste ich bydliska nie sú (Košice, Prešov). V dôsledku odobratia vodičského preukazu manželky dochádzalo aj ku konfliktom medzi nimi ako manželmi a to v čase, keď bolo treba riešiť situácie, ktoré mali mimo plánu, lebo zväčša sa snažil naplánovať veci tak, aby vedel zabezpečiť post šoféra.

19. Podľa § 3 ods. 1 písm. a), d) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

20. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

21. Podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

22. Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

24. Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

25. Podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

26. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

27. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

28. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

29. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

30. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

31. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupom, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

32. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

33. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo štátu a územnej samosprávy na regresnú náhradu vznikne iba vtedy, ak bola škoda uhradená.

34. Po vykovanom dokazovaní mal súd preukázané, že návrh žalobkyne je opodstatnený, nie však v plnom rozsahu.

35. Predmetom konania je náhrada škody náhrada škody voči štátu za nesprávny úradný postup Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRPZ-KE-KD12-14/2018- P z .1.2.2018.

36. Tomuto konaniu predchádzalo konanie pred ODI v Gelnici, ktorý konanie Q.. Q. Q. vyhodnotil tak, že po dopravnej nehode odišla z miesta dopravnej nehody pričom si nesplnila povinnosti účastníka dopravnej nehody. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo. Celková škoda, ktorá vznikla pri dopravnej nehode bola na mieste odhadnutá na sumu cca 50 €. Týmto konaním Mgr. Michaela Mihalikova podľa rozhodnutia o priestupku porušila § 22 ods. 3, § 66 ods. 2 písm. a), d), e) a § 66 ods. 6 v spojení s § 137 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, čím bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch.

37. Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach o odvolaní účastníčky konania proti rozhodnutiu o priestupku, Q.. Q. Q. rozhodol podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, a to rozhodnutím č. KRPZ-KE-KDI2-95/2015-P z 22. septembra 2015, ktorým rozhodnutie ODI v Gelnici o priestupku potvrdil. Q.. Q. Q. podala v danej priestupkovej veci na Krajský súd v Košiciach žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia KDI v Košiciach č. KRPZ-KE-KDI2-95/2015-P z 22. septembra 2015. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 6S/118/2015-21 z 30. júna 2016 zamietol predmetnú žalobu. Následne sa Q.. Q. Q. proti uvedenému rozsudku odvolala na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp. zn. 5Asan/3/2016 z 30. novembra 2017 (ďalej len „rozsudok NS SR“) rozhodol, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/118/2015-21 mení tak, že rozhodnutie odvolacieho organu, KDI v Košiciach č. KRPZKE- KDI2-95/2015-P zrušuje a vec vracia odvolaciemu organu na ďalšie konanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení predmetného rozsudku v bode 24. okrem iného uviedol: „...Najvyšší súd po preskúmaní administratívneho spisu...dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu, tak ako ho popísali správne orgány (ale aj Krajský súd) vo svojich rozhodnutiach neodôvodňuje prijatie záveru, že žalobkyňa porušila ustanovenie § 22 ods. 3, § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ a § 66 ods. 6 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. a teda, že sa svojím konaním dopustila spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/ a g / zákona o priestupkoch.“

38. Následne po vrátení spisu odvolací správny orgán - KDI v Košiciach bez ďalšieho dokazovania vydal dňa 1. februára 2018 rozhodnutie č. KRPZ-KE-KDI2-14/2018-P, ktorým nevyhovел odvolaniu účastníčky konania a rozhodnutie o priestupku vydané ODI v Gelnici potvrdil, nerešpektujúc tak právny názor vyplývajúci z rozsudku NS SR. Z hľadiska sankcie sa teda nič nezmenilo ani po rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2017 sp. zn. 5Asan/3/2016, a teda Q.. Q. Q. bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch, a to z dôvodu porušenia povinností ustanovených v § 22 ods. 3, § 66 ods. 2 písm. a), d), e) a § 66 ods. 6 v spojení s § 137 ods. 2 písm. c) zákona o cestnej premávke, za čo jej bola podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 300.- EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov a s odvolaním sa na § 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 411/2006 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov konania o priestupku v znení neskorších predpisov, jej uložil povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16.- EUR.

39. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Súd mal zdokladované, že o jej návrhu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalovaná rozhodla v zákonnej lehote a jej nárok

žalobcu na náhradu škody považovala za neopodstatnený. Oznámenie o tomto spôsobe vybavenia bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 17.7.2019, čo vyplýva z č. l. 94 spisu.

40. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná.

41. Zodpovednosť štátu podľa § 1 ods. 1 zákona je občianskoprávnou zodpovednosťou objektívnou bez ohľadu na zavinenie.

42. Vznik zodpovednosti sa viaže na existenciu určitých skutočností alebo skutkových relácií, ktoré určuje zákon a súhrn ktorých tvorí zákonnú skutkovú podstatu protiprávneho činu (zodpovednostnú skutkovú podstatu). Prvkami skutkovej podstaty, naplnenie ktorej má za následok vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím sú:

1/ subjekt (orgán štátu)

2/ predmet (nezákonným rozhodnutím porušený právny vzťah)

3/ správanie subjektu (jeho rozhodnutie resp. postup)

4/ výsledok spočívajúci v škode

5/ príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím) a výsledkom (škodou)

6/ protiprávnosť - nezákonnosť.

43. Pre vznik tejto zodpovednosti musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky. Poškodený musí využiť možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie (§ 3 zákona), ktorá podmienka v preskúvanom prípade bola splnená a musí ísť o rozhodnutie právoplatné (ani táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná), pretože len právoplatné rozhodnutie zakladá zodpovednosť. Až právoplatnosť rozhodnutia vylučuje možnosť jeho nápravy riadnym opravným prostriedkom a je definitívne a záväzná pre účastníkov aj orgány a vykonateľné.

44. Súd taktiež skúmal, či škoda žalobkyne vznikla a ak áno, či je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

45. Škodu definuje ustanovenie § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v ktorom sa uvádza, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

46. K tomu je potrebné dodať, že žalobkyne bol zadržaný vodičský preukaz v súvislosti s konaním žalobkyne dňa 11.12.2014, kedy v čase asi o 7,30 hod. cúvala s motorovým vozidlom značky Škoda Felícia e. č. GL 450 AN v meste Gelnica na Športovej ulici a pri cúvaní narazila zadnou časťou svojho motorového vozidla do zadného nárazníka tam zaparkovaného morového vozidla značky Škoda 105 e. č. GL 239 AB. Celková škoda, ktorá pri škodovej udalosti vznikla, bola na mieste odhadnutá na sumu cca 50 eur.

47. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi vydalo dňa 15. 7. 2015 rozhodnutie o priestupku č. ORPZ-SN-ODI 3-3/2015-GL-P na základe tohto skutkového stavu a bola jej uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12. mesiacov od dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

48. Nespornou skutočnosťou je, že voči žalobkyne bolo vydané nezákonné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené až rozhodnutím Ministerky vnútra Slovenskej republiky zo dňa 17.8.2018 a žalobkyňa nemohla viesť motorové vozidlo od 1.2.2018 do 17.8.2018.

49. Je nesporné, že žalobkyňa si uplatnila svoje práva v dôsledku nesprávneho úradného postupu Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach a obrátila sa na právneho zástupcu X.. Q. Č.. V súvislosti s poskytnutím jeho právnej pomoci mu žalobkyňa reálne zaplatila sumu 301,26 eur, z toho dňa 12.10.2016 sumu 173,73 eur a dňa 11.11.2019 sumu 128,13 eur.

50. Zaplatenie vzniknutých trov právneho zastúpenia a ich výška medzi stranami nebola sporná.

51. Súd s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 3 cit. zák. posúdil, že tieto trovy právneho zastúpenia sú účelne vynaložené už i s poukazom na to, že žalovaná ich základ a výšku nespochybnila.

52. Súd sa nestotožnil so stanoviskom žalovanej, že trovy právneho zastúpenia žalobkyne neprislúchajú argumentujúc ustanovením § 31 Správneho poriadku, v zmysle ktorého náklady spojené s právnym

zastúpením si žalobkyňa hradí sama. Toto jej tvrdenie je v priamom rozpore s citovaným ustanovením § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.

53. Žalobkyňa si uplatnila i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur.

54. Tento nárok žalovaná strana poprela poukazujúc na to, že žalobkyňa doposiaľ nepreukázala, že by došlo k zásahu do jej práv takej intenzity, že by konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu. Uviedla, že na priznanie takéhoto nároku musia byť kumulatívne splnené špecifické podmienky, a to:

1/ samotné konštatovanie práva nie je dostatočným zadosťučinením

2/ nie je možné ujmu poškodeného uspokojiť inak a súčasne

3/ preukázateľne došlo k závažnej ujme poškodeného a k následkom v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení.

55. Tiež poukázala na čl. 4 základných zásad Zákona o rodine v zmysle ktorého všetci členovia rodiny majú povinnosť vzájomne si pomáhať a podľa svojich schopností a možností zabezpečovať zvyšovanie hmotnej a kultúrnej úrovne rodiny.

56. Súd pri posudzovaní nároku žalobkyne na priznanie nemajetkovej ujmy prihliadol na osobu žalobkyne a tiež na okolnosti, za akých jej bol zadržaný vodičský preukaz.

57. Vyššie popísaný skutkový dej nižšie zložky žalovanej posúdili ako dopravnú nehodu, na základe čoho aplikovali nesprávne ustanovenia zákona o cestnej premávke upravujúce povinnosti pre účastníka dopravnej nehody, ktorých sa mala žalobkyňa dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

58. Súd zohľadnil doterajší život a závažnosť následkov, ktoré jej boli spôsobené zadržaním vodičského preukazu.

59. Žalobkyňa bola a je stále zamestnaná ako štátny radca a motorové vozidlo používala na zabezpečenie potrieb rodiny (nákupy, návštevy u lekárov so zdravotne postihnutou dcérou či dcérou športovkyňou). Žalobkyňa zároveň zdokladovala športovú činnosť dcéry J. Q. Q. - čl. 133 a tiež ťažké zdravotné postihnutie dcéry I. W. - čl. 52.

60. Podľa výpovede manžela žalobkyne O. Q. a výpovede žalobkyne mal súd preukázané, že manžel žalobkyne nahrádzal starostlivosť o rodinu v dôsledku zadržaného vodičského preukazu žalobkyne. Zároveň z týchto dôvodov nemohol sústavne plniť svoje pracovné povinnosti a v dôsledku toho rodina prichádzala o financie. Tiež mal súd preukázané aj napätie či hádky medzi manželmi, a to všetko v príčinnej súvislosti so zadržaným vodičským preukazom u žalobkyne.

61. Nezákonným rozhodnutím tak bolo zasiahnuté do súkromného života a majetkovej sféry žalobkyne, ktorá musela prispôbiť chod rodiny po zadržaní vodičského preukazu naviac, že ona túto skutočnosť nezavinila a neporušila žiadne ustanovenia zákona. Súd zároveň zohľadnil i dobu, počas ktorej žalobkyňa nemohla viesť motorové vozidlo, pričom samotný protiprávny stav trval od vydania rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu v Gelnici od roku 2015.

62. Súd preto skonštatoval, že samotné konštatovanie práva nie je dostatočným zadosťučinením, že nie je možné ujmu poškodeného uspokojiť inak a súčasne preukázateľne došlo k závažnej ujme u žalobkyne ako poškodenej a k následkom v jej súkromnom živote a spoločenskom uplatnení.

63. Z týchto dôvodov súd žalobkyne priznal i náhradu nemajetkovej ujmy (bezúročne) tak, ako to uplatnila v žalobe, pričom podľa názoru súdu je samotná výška adekvátna vzniknutej ujme na strane žalobkyne.

64. V tejto súvislosti súd poukazuje i na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12 Co 158/2017 zo dňa 4.9.2018, ktorom v obdobnom prípade uviedol, že z dôvodu vzniknutej ujmy nebolo postačujúce len konštatovanie porušenia práva a následné zrušenie takéhoto rozhodnutia, ale bolo správne a v súlade so zákonom aj priznanie zadosťučinenia povinnosťou úhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

65. Žalobkyňa si uplatnila i úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 301,26 eur od 12.6. 2019.

66. Vzhľadom na ustanovenie poslednej vety § 16 ods. 4 cit. zák. ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr vznikol žalobkyni nárok na úroky z omeškania zo sumy 173,73 eur až od doručenia oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zástupcovi žalobkyne o tom, že nárok na náhradu škody predbežne prerokovali a zistili jeho neopodstatnenosť. Tento list prevzal zástupca žalobkyne dňa 16.7.2019. K tomuto dňu mala žalobkyňa na trovách právneho zastúpenia zaplatenú sumu 173,73 eur, čo vyplýva z listiny nachádzajúcej sa na č.l. 106 spisu. Podľa tejto listiny suma 173,73 eur bola realizovaná a zároveň zaúčtovaná dňa 13.10.2016.

67. Súd preto priznal úroky z omeškania v zákonnej výške z tejto sumy ku dňu 17.7.2019, teda dňa nasledujúceho po doručení oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zástupcovi žalobkyne o tom, že nárok na náhradu škody predbežne prerokovali a zistili jeho neopodstatnenosť.

68. Sumu 128,13 eur žalobkyňa uhradila dňa 11.11.2019 a zároveň tohto dňa bola táto suma zaúčtovaná (č. l. 110 spisu).

69. Preto zákonný úrok z omeškania z tejto sumy priznal súd žalobkyni až od 12.11.2019.

70. Vzhľadom na skutočnosť, že súd žalobkyni v plnom rozsahu nevyhovel, v prevyšujúcej časti jej návrh zamietol, pričom zamietaná časť výroku sa vzťahuje len na úroky z omeškania, t. j. príslušenstva pohľadávky.

71. Z týchto dôvodov rozhodol súd tak, ako to vyslovil vo výrokovej časti rozsudku.

72. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania.

73. K tomu súd dodáva, že čiastočné zastavenie konania či čiastočné zamietnutie žaloby nemá vplyv na výšku trov konania, pretože sa týkajú len príslušenstva pohľadávky, preto súd žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania. Aj k týmto skutočnostiam súd poukazuje na citovaný rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12 Co 158/2017 zo dňa 4.9.2018.

74. Súd dodáva, že nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (vid' vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.